

[Søren Olesen.]

Hjælp fra Socialkontoret. Jeg synes derfor, at Kritikken mod det foreliggende Lovforslag har været noget haardhændet i Sammenligning med forskellige andre Forhold, hvor der virkelig kunde være Grund til at paatale et Misforhold.

Dette Lovforslag yder de store Familier den bedste Understøttelse, og dette Princip maa erkendes at være rigtigt. Hvis der derimod er noget ved de øvrige Sætsler, som burde rettes, kan der maaske opnaas Enigheder derom i Udvalget.

Det er blevet paapeget, at de unge efter det her foreslaaede fik for lidt, men det er en Kendsgerning, som er blevet fremdråget, at Landbruget har vanskeligt ved at faa Arbejdskraft, og i Øjeblikket ligger f. Eks. Karlelønningerne højere end mange Tjenestemænds Løn, saa det tyder jo ikke paa, at Lønnen i Landbruget i Øjeblikket er særlig lille. Vi kan sige det saaledes, at vi vil alle sammen spise af Landbrugets Produkter, og saa maa vi ogsaa være med til at producere dem. Men dette Forhold ændrer sig næppe, før der bliver skabt Mulighed for Oprettelse af selvstændige Brug ude paa Landet, thi mange unge, som skal sætte Bo, søger sikkert ind til Byerne, fordi de synes, at der er for lidt Mulighed for at opnaa selvstændig Virksomhed ude paa Landet. Derfor vil vi fra Retsforbundets Side over for Talen om, at der mangler Arbejdskraft i Landbruget, fremhæve, at det sikkert ikke er alene paa Grund af de høje Understøttelser, at saa mange søger ind til Byerne, men meget mere, fordi det er vanskeligt for de unge at skaffe sig selvstændigt Erhverv paa Landet. Derfor vil en grundig Lovgivning om Udstykning og Frembringelse af nye Landbrug nok være den bedste Vej frem.

Fra Retsforbundets Side kan vi tilsige en velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag, idet vi, som jeg allerede har nævnt, synes, at det i Princippet er rigtigt at yde de store Familier den rigelige Understøttelse og saa indskrænke Understøttelsen over for dem, som har lettere ved at skifte Arbejdsplads og lettere ved at finde sig en anden Beskæftigelse.

Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen): Det er gaaet i Dag, som det plejer at gaa, naar man drøfter disse Emner, at selve Problemet, der knytter sig til Arbejdsløshed og Arbejdsdeling, automatisk kalder mange flere Emner frem end dem, der findes i det Lovforslag, der er til Behandling, og det er saare naturligt.

Jeg er i den lykkelige Omstændighed, at jeg, fraregnet en enkelt Ordfører, som mente, jeg skulde tage Lovforslaget tilbage, praktisk talt kan takke alle de ærede Ordførere. Og selv om den socialdemokratiske Ordfører (Gustav Pedersen) fandt, at det var et meget daarligt Forhandlingsgrundlag, var der dog Forhandlingstoner i denne lille Afvisning.

Det er min Opfattelse, at det, vi staar over for nu, er en rent saglig Drøftelse af de Problemer, som foreligger. Vi fik jo i Foraaret, i Marts Maaned, i Form af en Lovanordning denne ekstraordinære Hjælpe-lovgivning, som senere er forlænget ved Lov, der nu automatisk udløber i Løbet af en halv Snes Dage. Vi er derfor alle interesserede i, om vi kan skabe en Hjælpe-lovgivning, som kan være med til at bære Byrden for de svagest stillede, ikke mindst i den kommende Vinter, men ogsaa med Henblik paa den Fremtid, hvor man kan forvente en anden Arbejdsløshed end den, vi kender i Dag. Det er mig derfor en Glæde, at der fra saa mange Sider er udtalt Forhandlingsvillighed med Hensyn til dette Lovforslag.

Man vil naturligvis kunne bebrejde mig, at Lovforslaget er kommet saa sent, men alle ved, at der foregik et Regerings-skifte, og til Trods herfor var jeg dog i Stand til den 29. November at fremsætte Lovforslaget, saaledes at vi da har nogle Dage til at drøfte det. Gennem min 19-aarige Virksomhed her i Tinget har jeg adskillige Gange staaet over for mere dybtgaaende Forslag, til hvis Behandling Tiden har været væsentligt kortere, end Tilfældet er her. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at den gode Vilje inden for alle Partier kan hjælpe os over Vanskelighederne, saaledes at det vil være muligt i Løbet af kort Tid at finde frem til en Løsning af dette store og vanskelige Problem.

Jeg har allerede i Lovforslaget foreslaaet den gældende Ordning forlænget af tekniske Grunde indtil Udløbet af Januar. Det vilde nemlig sikkert være ugørligt, rent administrativt, at komme igennem de Vanskeligheder, der vil knytte sig til i Løbet af ganske faa Dage at skulle gaa over til en anden Administration.

Jeg har ogsaa bygget Lovforslaget saaledes op, at Hensynet til Familier — og særlig til Familier med Børn — har været det overvejende ved Udarbejdelsen af de Sætsler, der er Tale om.

Jeg har endvidere gennem Lovforslagets § 12 givet Udtryk for den Opfattelse, at den, der er kommet paa Understøttelse, ikke i Perioden fra nu af og til Foraaret — under